

Dr Robert A. Peterson, Duch Święty i zjednoczenie z Chrystusem, Sesja 10, Fundamenty zjednoczenia z Chrystusem, Ewangelia Jana 1 4 i 15

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego nauka o Duchu Świętym i zjednoczeniu z Chrystusem. To jest sesja 10, Fundamenty zjednoczenia z Chrystusem, Ewangelia Jana, Jana 14 i 15.

Kontynuujemy nasze studium zjednoczenia z Chrystusem w czwartej Ewangelii, z wzajemnym zamieszkiwaniem w Jana 14, a dokładniej, wzajemnym zamieszkiwaniem Ojca i Syna oraz wzajemnym zamieszkiwaniem Ojca i Syna oraz wierzących.

W Jana 14:8 do 11, a następnie w wersetach 20 i 23. Wersety są tak piękne, że zacznę od 14. Po pierwsze, niech się nie trwoży serce wasze, niech się nie trwoży serce wasze.

Wiercie w Boga i we mnie wiercie. W domu Ojca mego jest wiele mieszkań. Gdyby tak nie było, czyżbym wam powiedział, że idę przygotować wam miejsce? A jeśli pójdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i zabiorę was do siebie, abyście, gdzie Ja jestem, i wy byli.

A ty znasz drogę, dokąd Ja idę. Tomasz powiedział do Niego: Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak możemy znać drogę? Jezus mu odpowiedział: Ja jestem drogą i prawdą, i życiem.

Nikt nie przychodzi do Ojca , tylko przeze mnie. Gdybyście mnie znali, znalibyście i mojego Ojca . Odtąd będziecie Go znać i zobaczycie Go.

Filip powiedział do niego: Panie, pokaż nam Ojca , a to nam wystarczy. Jezus mu odpowiedział: Tak długo jestem z wami, a jeszcze mnie nie poznałeś, Filipie? Kto mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca . Jak możesz mówić: pokaż nam Ojca ? Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu , a Ojciec we mnie? Słowa, które wam mówię, są takie, że nie mówię sam od siebie, ale Ojciec, który we mnie mieszka, dokonuje swoich dzieł.

Wiercie mi, że Ja jestem w Ojcu , a Ojciec we mnie, albo wiercie ze względu na same dzieła. Jezus pociesza uczniów, zachęcając ich do wiary w Niego. Mówi im o swoim odejściu, aby przygotować im miejsca w niebiańskim domu Ojca.

Innymi słowy, chce, aby wiedzieli, że należą do Ojca. Ojciec przyjmie ich do swojej obecności, a Jezus obiecuje, że po nich powróci. Wszystko to w wersetach od pierwszego do trzeciego.

Mówi im również, że znają drogę do domu Ojca. Znają drogę, drogę do domu Ojca w niebie, werset czwarty. Tomasz protestuje, werset piąty, a następnie Jezus mówi w słynnym 14:6, Ja jestem drogą i prawdą, i życiem.

To jedno z siedmiu powiedzeń Jana „Jestem”. Są to powiedzenia, w których Jezus mówi „Jestem” i używa słowa „the”, rodzajnika „the”, a następnie orzecznika mianownika. Istnieje siedem różnych powiedzeń „Jestem”, ale nie siedem różnych znaczeń.

Istnieją trzy różne znaczenia, a Jezus podsumowuje trzy znaczenia w tym jednym wersecie, na wypadek gdybyśmy przegapili znaczenia w innych miejscach. Ja jestem drogą i jestem drogą do niebiańskiego domu Ojca. Oznacza to, że jest jedynym Zbawicielem świata.

Pierwsze, drugie pierwsze, o którym mówię, daje ten sam sens, ale nie w obrazie niebiańskim, ale ziemskim, gdzie Jezus mówi w Jana 10, że jest bramą do owczarni. To znaczy, że jest jedynym Zbawicielem. Jest jedyną drogą do ludu Bożego, jedynym Zbawicielem.

Ja jestem drogą, ja jestem prawdą. Jezus jest objawicielem Boga, jednym z dwóch głównych tematów Ewangelii Jana, wraz z faktem, że jest dawcą życia, i to właśnie oznacza Ja jestem życiem, ale ja jestem prawdą. Jestem objawicielem Boga.

Widzimy to w Ewangelii Jana 9, gdzie Jezus to robi, pokazuje to uzdrawiając niewidomego człowieka, a następnie Jezus to potwierdza, mówiąc: Ja jestem światłością świata. Jezus jest drogą, jedynym Zbawicielem. On jest prawdą, objawiającym Boga.

On jest życiem. To jest znaczenie większości powiedzeń „Ja jestem”. To znaczy, że jest dawcą życia wiecznego.

Widzimy to w obrazie dobrego pasterza. Jestem dobrym pasterzem. Daję moim owcom życie wieczne.

Nigdy nie zginą. I oczywiście widzimy to we wcześniejszych uzdrowieniach. Daje życie ciałom i tak dalej, a co ważniejsze, daje życie wieczne swojemu ludowi, a widać to najbardziej dobitnie w rozdziale 11, gdzie mówi: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem, i udowadnia to, wskrzeszając swojego przyjaciela Łazarza z grobu.

Jana 14:6 jest jednym z siedmiu powiedzeń „Jestem”, które podsumowuje znaczenie wszystkich siedmiu. Filip prosi o teofanię. Jezus jest jedyną drogą do niebiańskiego domu Ojca, jedynym Zbawicielem.

Gdyby Go znali, znaliby Ojca . W rzeczywistości od tej chwili będziecie Go znać i widzieliście Go – werset siódmy.

Na to Filip poprosił o teofanię — werset ósmy. Zniechęcony Jezus odpowiada w wersetach od dziewiątego do jedenastego.

Czy tak długo jestem z wami, a jeszcze mnie nie poznałeś, Filipie? Kto mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca . Jak możesz mówić: pokaż nam Ojca ? Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu , a Ojciec we mnie? Słowa, które wam mówię, są takie, że nie mówię sam od siebie, ale Ojciec, który mieszka we mnie, dokonuje swoich dzieł. Wierzcie mi, że Ja jestem w Ojcu , a Ojciec we mnie, albo przynajmniej wierzcie ze względu na same dzieła.

Jezus jest zasmucony, że po tym wszystkim Filip, który przemawia w imieniu uczniów, nie powinniśmy być zbyt surowi dla Filipa, nie rozumie, że widzieć Syna to widzieć Ojca. Dzieje się tak, ponieważ Syn jest objawicielem Boga. Ale jest głębszy powód.

Wiersz 10. Ja jestem w Ojcu , a Ojciec jest we mnie. Jezus po raz kolejny mówi o wzajemnym zamieszkiwaniu Ojca i Syna.

Uczniowie nie potrzebują teofanii niewidzialnego Boga, widzialnego pojawienia się Boga, który jest duchem i który jest niewidzialny. Wydaje mi się, że teofanie, które samo słowo mówi o widzialności, mogą obejmować również inne zmysły, na przykład słyszenie Boga, ale tak się to nazywa, a wzrok jest z pewnością podkreślany w tych pojawieniach się Boga w pismach. Chociaż dźwięk i mowa są również obecne.

Tak czy inaczej, nie potrzebują teofanii. Widzą wcielonego Syna. Mieli wcielenie.

Nie potrzebują widocznego wyglądu, który znika. Mają stałą inkarnację wiecznego Syna w Jezusie. Ponieważ On i Ojciec wzajemnie współistnieją, widzieć Syna to widzieć Ojca.

Tylko wcielenie Syna pozwala Go zobaczyć. Ojca, to znaczy. Przepraszam.

Tylko wcielenie Syna umożliwia zobaczenie Syna, a widząc Syna, widzą niewidzialnego Boga uczynionego widzialnym. Paweł używa różnych idiomów, ale mówi coś podobnego. Chrystus jest obrazem niewidzialnego Boga.

Kolosan 1:15 i Hebrajczyków 1:3, Chrystus jest... Chłopcze, powinienem znać te rzeczy na pamięć. Hebrajczyków 1:3, blask chwały Boga i dokładny odcisk Jego

natury. Autor Hebrajczyków, zgadzam się z pochodzeniem; tylko Bóg wie na pewno, kim on jest, używa tych dwóch obrazów, aby przekazać trzy prawdy.

W kontekście Listu do Hebrajczyków 1 główną prawdą jest to, że Syn jest ostatecznym pośrednikiem Boga. Przewyższa starotestamentowych pośredników, to znaczy proroków i aniołów, którzy brali udział w nadawaniu prawa, ponieważ On sam jest Bogiem. Jeden obraz pochodzi z patrzenia w niebo na słońce, a SYN, słońce, jest blaskiem, promieniem, przyćmieniem chwały Boga, który jest przedstawiony jako SŁOŃCE, a następnie obraz ze świata bicia monet.

Słońce jest dokładnym odbiciem, On jest monetą, jeśli wolisz, natury Boga, która jest barwnikiem. Główna myśl w kontekście: promień odsłania słońce, które jest niewidoczne, ponieważ nie możesz się w nie wpatrywać; spalisz sobie siatkówki. Starożytni ludzie zrozumieli to prawdopodobnie niektórzy z nich w trudny sposób, a reszta posłuchała. Słońce jest monetą, która nosi odcisk barwnika, który zawierał kowalny metal i uderzał młotkiem, więc barwnik denara dawał denara.

W kontekście słońce jest pośrednikiem, objawicielem Boga, przewyższającym starotestamentowych pośredników objawienia, proroków i aniołów; Hebrajczyków 1:1 do 2:4 jest faktycznie zastosowaniem Hebrajczyków 1. Ale wraz z główną ideą słońca manifestującego Ojca, będącego pośrednikiem objawienia, są dwie inne idee. Numer jeden to równość między słońcem a Ojcem. Promień jest SŁOŃCEM, przedłużonym w przestrzeni, a moneta denar jest tym, co jest wkładane do barwnika, staje się widoczne.

Tak więc, główna idea objawienia, drugorzędna idea, boskość Chrystusa i podobieństwo Ojca i Syna. Trzecia idea to podporządkowanie. Promień to słońce wysłane w przestrzeń, to nie jest niewidzialne słońce patrzące na nie bezpośrednio.

Podobnie, denar nie jest barwnikiem; pochodzi z barwnika. Tak więc istnieje nakładanie się nauk Jana i Pawła. Kiedy Paweł mówi, że Chrystus jest obrazem niewidzialnego Boga, ma na myśli, że wcielenie, Jezus jest widzialnym objawieniem Boga, Ojca, który jest niewidzialnym duchem.

I znowu, Hebrajczyków 1:3, z różnymi obrazami, przekazuje tę samą prawdę. Tylko wcielenie słońca pozwala mu być widzianym, a widząc słońce, widzą niewidzialnego Boga uczynionego widzialnym. Dlatego Jezus może powiedzieć w Jana 14:10, że Ojciec zamieszkujący w nim wykonuje dzieła Ojca.

Uczniowie będą cieszyć się wzajemnym zamieszkaniem z Synem. Jezus obiecuje prosić Ojca, aby zesłał ducha prawdy swoim naśladowcom. Będzie mieszkał z nimi i będzie w nich.

Wiersze 16 i 17. Ja poproszę Ojca , a da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na wieki. Nawet Ducha prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ go nie widzi ani nie zna, wy go znacie, bo mieszka u was i w was będzie.

Wiersz 18, Nie zostawię was sierotami, przyjdę do was. Zobaczą zmartwychwstałego Syna, a dzięki jego zmartwychwstaniu oni również doświadczą życia zmartwychwstania. Ponieważ Ja żyję, werseł 19, wy również będziecie żyć.

Zobaczą zmartwychwstałego Chrystusa, a dzięki Jego zmartwychwstaniu oni również doświadczą życia zmartwychwstania. Teraz w odrodzeniu i na końcu wieku, w zmartwychwstaniu z grobu do życia wiecznego na nowej ziemi. Następnie Jezus mówi: w owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy jesteście we Mnie, a Ja jestem w was, werseł 20.

W tym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu , a wy we mnie, a Ja w was. Tutaj po raz pierwszy wierzący są wciągnięci w boskie współdziedzictwo. Współdziedzictwo.

Po zmartwychwstaniu Jezusa jego naśladowcy rozumieją, że mieszka on w Ojcu, to znaczy, że Jezus jest boski. Rozumieją również wspaiały wniosek. Są w Chrystusie, a On jest w nich.

Język współzamieszkiwania perichoresis używany wyłącznie w odniesieniu do osób Bóstwa do tej pory, Jana 6 i Jana 10, jest rozszerzony, aby objąć uczniów, którzy będą cieszyć się formą wzajemnego zamieszkiwania z Synem. Mówię formą wzajemnego zamieszkiwania, ponieważ na jednym poziomie osoba trynitarna dzieląca się boskim życiem jest tylko ich. Na innym poziomie jednak wierzący wchodzi we wspólnotę z Synem, z Ojcem i Duchem, i czynią to teraz przez wiarę w zmartwychwstałego Pana Jezusa.

Uczniowie będą w Synu, który jest zjednoczony z Nim duchowo w jedności z żywym Chrystusem, a On dołączy do Ducha prawdy, zamieszkując w nich. Wersety 17 i 20. Ojciec i Syn będą mieszkać z Chrześcijanami.

To jest pomijany, cudowny, ciepły i cudowny fragment w Ewangelii Jana. Judaszu, i jakże szczęśliwy jest ten Judasz, gdy następują takie słowa. Judasz, nie Iskariota, powiedział do niego: Panie, jak to się stało, że objawisz się nam, a nie światu? Nie rozumiemy całej tej suwerenności.

Jezus mu odpowiedział: Jeśli mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego mieszkać. Kto mnie nie miłuje, nie zachowuje moich słów, a słowo, które słyszycie, nie jest moje, ale Ojca, który mnie posłał. Następnie mówi o Duchu Świętym, oczywiście.

Andreas Kostenberger , który napisał pomocny komentarz do Ewangelii Jana, napisał, że jest to jedyne miejsce w Nowym Testamencie, w którym powiedziano, że zarówno Ojciec, jak i Syn zamieszkują wierzących. Kiedy Jezus odejdzie, nie pozostawi swoich uczniów jako sierot. Pośle im Ducha, którego będą znać, który zamieszka w nich i będzie w nich, wersety od 16 do 18.

Ponadto nie pozostawi ich bezdomnymi. Nie przegapcie tej symboliki. Wersety od pierwszego do trzeciego, idzie do niebiańskiego domu Ojca, aby przygotować im miejsce, pokój w niebiańskim pałacu, jeśli wolisz, ale symbolika domu powraca.

Wraca do tego tutaj. Nie będą bezdomni. Zamiast tego Ojciec i Syn przyjdą, aby zamieszkać z wierzącymi.

Następnie Jezus używa tej swojskiej figury, jeśli mogę to tak nazwać, aby wzmocnić swoje nauczanie o jedności. Kiedy Jezus wstąpi do Ojca, oboje zamieszkają w ludzie Bożym, aby wierzący doświadczili, cytuję, bezpośredniej obecności bóstwa. Leon Morris w swojej Ewangelii Jana powiedział, że.

Rolą Pawła będzie podkreślenie duchów zamieszkujących lud Boży, zarówno zbiorowo, jak i indywidualnie. Jana 15, nasz czwarty fragment w Jana, dotyczy zjednoczenia z Chrystusem. Jezus, winorośl, wierzący, latorośle.

Jana 15, od jednego do siedemnastego. Chcemy mieć na myśli cały ten plan. Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a mój Ojciec jest winogrodnikiem.

Każdą gałąź we mnie, która nie wydaje owocu, odcina, a każdą, która wydaje owoc, oczyszcza, aby wydawała owoc obfitszy. Już jesteście czyści dzięki słowom, które wam powiedziałem. Trwajcie we mnie, a Ja w was.

Jak latorośl nie może sama z siebie wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie nie trwacie. Ja jestem krzewem winnym, a wy latoroślami. Kto trwa we mnie, a ja w nim, ten przynosi wiele owocu, bo beze mnie nic nie możecie uczynić.

Jeśli ktoś we mnie nie trwa, zostaje wyrzucony jak gałąź i usycha, a gałęzie zbiera się i wrzuca do ognia, i płoną. Jeśli we mnie trwacie, a słowa moje w was trwają, proście, o cokolwiek chcecie, a to wam się spełni. Przez to mój Ojciec doznaje chwały, że wydajecie wiele owocu i okazujecie się moimi uczniami.

Jak Ojciec umiłował mnie, tak i Ja umiłowałem was. Trwajcie w miłości mojej. Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowywałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości.

To wam powiedziałem, aby radość moja była w was i aby radość wasza była pełna. To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

Jesteście przyjaciółmi moimi, jeśli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, bo wszystko, co usłyszałem od Ojca mego, oznajmiłem wam. Nie wyście mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem, abyście szli i owoc przynosili, i aby owoc wasz trwał, aby o cokolwiek poprosicie Ojca w imię moje, dał wam.

Te rzeczy przykazuję wam, abyście się wzajemnie miłowali. Jeśli świat was nienawidzi, wiedźcie, że mnie pierwszy znienawidził, ponieważ mnie przedtem znienawidził was. Jeśli jesteście ze świata, świat będzie was kochał jako swoją własność, ale ponieważ nie jesteście ze świata, ale Ja was wybrałem ze świata, dlatego was świat nienawidzi.

Oczywiście, że rozszerzyłem to do wersetu 19. Abiding pojawia się w tych wersetach 11 razy. To niesamowite.

A wiele z tych zastosowań dotyczy wzajemnego przebywania wierzących w Chrystusie. Jezus, prawdziwy krzew winny. Stary Testament przedstawia Izrael jako winnicę Pana, w porównaniu do Izajasza 5:1 do 7, jako tło, wraz z wieloma innymi fragmentami.

Czasami Izrael jest nazywany winoroślą. Jezus przedstawia się jako wypełnienie Izraela. Jezus jest prawdziwą winoroślą, dopełnieniem starotestamentowego Izraela.

Podczas gdy Izrael poniósł porażkę, on odniósł sukces. Ojciec jest winoroślą. Jest dyrektorem misji Syna, a ten język oznacza harmonię między Ojcem a Synem.

Jezus przedstawia w sobie dwa rodzaje gałęzi. To jeszcze nie jest technicznie zjednoczenie z Chrystusem. To część winiarskiej symboliki.

Pierwsza nie przynosi owocu, więc Ojciec usuwa ją z winorośli. Druga gałąź przynosi owoc, więc Ojciec ją przycina, aby była bardziej owocna, z dwóch dobrych powodów. Właściwie więcej niż dwie, ale na razie wystarczą tylko dwie.

Z dwóch dobrych powodów nie mówi się tu o utracie zbawienia. Po pierwsze, w całym Piśmie Świętym, chociaż lud Boży wykazuje stopnie owocowania, Mateusza 13:23, 30-krotny, 60-krotny i 100-krotny, bezowocność oznacza brak życia Bożego. Mateusza 7:16 i 19, brak owocu nie wskazuje na życie.

Powtórzę, w przypowieści o glebach istnieją różne stopnie owocowania dla ludu Bożego. Niektóre są bardziej owocne niż inne dzięki łasce i dziełu Boga. Niemniej

jednak, Mateusz 7:17, każde zdrowe drzewo wydaje dobre owoce, ale chore drzewo wydaje złe owoce.

Zdrowe drzewo nie może wydać złych owoców, ani chore drzewo nie może wydać dobrych owoców. Każde drzewo, które nie wydaje dobrych owoców, zostaje wycięte i wrzucone w ogień. To obraz sądu.

Tak więc rozpoznacie ich po owocach. Istnieją stopnie owocności dla chrześcijan, ale brak owocu, mówię to duszpastersko, jest bardzo złym znakiem. Z perspektywy Boga, brak owocu, który jest tym, który Jezus tutaj pokazuje, oznacza brak zbawienia, brak życia.

Życie objawia się w owocowaniu. Po drugie, w wersecie 8, owocowanie jest dowodem uczniostwa. Przez to mój ojciec jest uwielbiony, że wydajecie wiele owocu i okazujecie się moimi uczniami.

Jeśli nie przynoszą owocu, dowodzą, że nie są jego uczniami, o to chodzi. Przynoszenie owocu jest dowodem uczniostwa, a żaden owoc nie zdradza kogoś, kto nigdy nie był połączony z winoroślą w sposób dający życie. Tak, w obrazie są połączeni z winoroślą ze względu na naturę obrazowania.

Nieowocna gałąź, którą widać od razu, to Judasz Iskariota. Zainspirowany przez Szatana, odszedł, aby zdradzić Jezusa, Jana 13:27-30. Jezus oszukał swoich współuczniów, Jana 13, 29.

Nawet nie podejrzewali go, gdy wyszedł, by zdradzić Jezusa, ale nie oszukał Jezusa, Jana 6:64, 70-71. Czyż nie wybrałem was, dwunastu, a jeden z was jest diabłem? Wiedział od początku, kto w niego nie uwierzy. Bezowocna gałąź będąca w winorośli, 15:2, pokazuje bliski kontakt z Jezusem, chociaż dotyczy to przyszłych odstępców, szczególnie Judasza, któremu powierzono sakiewkę z pieniędzmi, ale który nie był godny zaufania.

Nie ma mowy, aby współuczniowie wiedzieli, że Judasz był niewiarygodny, ostatecznie niegodny zaufania, a ostatecznie zdrajcą. Mateusz był byłym poborcą podatkowym. Mateusz oszalał lub zabiłby Judasza, aby pozwolić mu zabrać sakiewkę z pieniędzmi, wiedząc, że był złodziejem.

Nie. Według 12:6, sam sobie pomagał pieniędzmi, które dał Jezusowi i jego uczniom. Jaki oszust.

To czas niedokonany, pokazujący jego zwyczajowe działanie, jego ciągłe działanie. W 13:2 diabeł podlega do zdrady. To nie przypadek, że Szatan miał wstęp do życia Judasza, a nie do innych uczniów.

W 21 przychodzi do niego, aby zdradzić Jezusa. W rozdziale 13:13-21, w 26-30 idzie, aby dokonać haniebnego czynu. Chyba źle się wyraziłem.

W 13:21 Jezus mówi, że jeden z was mnie zdradzi. Zapowiedział zdradę. Zdrajca jest w obecności.

26-30 to miejsce, w którym Szatan wkracza w niego, a Judasz odchodzi, aby zdradzić Pana. Wzajemne przebywanie Jezusa i uczniów. Oczyszczające słowo Jezusa oczyściło jedenastu.

Teraz mówi im, werset 4, trwajcie we mnie, a ja w was. Jak latorośl nie może sama z siebie wydawać owocu, jeśli nie trwa w winorośli, tak i wy, jeśli nie trwacie we mnie. Jak latorośl odcięta od winorośli jest bezowocna, tak beze mnie, powiedział Jezus, nie możecie nic uczynić, werset 5. Fałszywe latorośle są odcinane i wrzucane do ognia piekielnego, werset 6. Co oznacza trwanie w Jezusie? Oto miejsca, w których występuje.

Wiersz 4, trwajcie we mnie, a ja w was. Jak latorośl nie może sama z siebie wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie trwać nie będziecie, werset 4. Kto trwa we mnie, a ja w nim, ten przynosi wiele owocu, werset 5. Jeśli ktoś nie trwa we mnie, werset 6, jeśli trwacie we mnie, a słowa moje w was, proście o cokolwiek chcecie, stanie się wam. Jak Ojciec mnie umiłował, tak i ja go umiłowalem.

Trwajcie w miłości mojej, werset 9. Jeśli będziecie przestrzegać moich przykazań, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja przestrzegałem przykazań Ojca mego i trwam w Jego miłości. Nie wy mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was, abyście szli i owocowali, i aby owoc wasz trwał. W wersecie 9 wydaje się, że klucz jest kluczem do mnie.

W wersecie 9 Ewangelii Jana 15 Jezus sugeruje, co znaczy trwać w Nim. Trwać w Nim to trwać w Jego miłości, kontynuować z Nim społeczność, kochać Go i oczywiście być Mu posłusznym, tak jak On jest posłuszny Ojcu. Beasley Murray napisał komentarz do Ewangelii Jana i napisał, George Beasley Murray, cytat, trwać w Jezusie to także trwać w Jego miłości, tak jak przez całe to życie Jezus pozostał w miłości Ojca, bliski cytat.

Jezus nie wspomina o wzajemnym zamieszkiwaniu Ojca i Syna w tym fragmencie. Najwyraźniej Jan nie miał zamiaru podawać kompletnej systematycznej teologii w każdym rozdziale swojej ewangelii. Żartuję.

To nie jest cel Biblii. Opowiada historię. Niemniej jednak 2 Tymoteusza 3, 16, 17 mówi nam, że całe Pismo jest dane przez Boga i jest pożyteczne, a pierwszą rzeczą, o której wspomniano, jest nauczanie.

Jest to właściwe dla teologii z pism świętych, ale musimy to robić bardzo ostrożnie. Jezus skupia się raczej na wzajemnym trwaniu w miłości między nim a wierzącymi. Trwajcie we mnie, a ja w was, werset 4. Wzajemne trwanie nakłada się na ideę wzajemnego zamieszkiwania.

Trwać w Chrystusie to być w Nim, ale to coś więcej. Jest nakładanie się, ale to nakładanie się. Trwanie to większe koło, którego bycie w Chrystusie jest podzbiorem. Tak więc trwanie oznacza bycie w, ale bycie w niekoniecznie oznacza trwanie.

Ale trwanie to coś więcej niż tylko bycie w nim. To znaczy kochać go. Podobnie, dla niego trwanie w nas oznacza, że nadal nas kocha.

Abiding then jest koncepcją przymierza, która mówi o synu, który nadal kocha swój lud i o tym, że oni nadal kochają jego. Podobnie jak w przypadku wielu obrazów zjednoczenia z Chrystusem, ten jest zarówno korporacyjny, jak i indywidualny. Werset 5, Ja jestem winoroślą, wy jesteście latoroślami, korporacyjnymi.

Kto trwa we mnie, a ja w nim, ten przynosi wiele owocu, i tak dalej, pojedynczo. Obydwa są prawdziwe. Jaki jest owoc? Rezultaty tego wzajemnego trwania są przedstawiane w kategoriach owocu zgodnie z obrazem winorośli, latorośli i winogron.

Posłuszeństwo nakazom Jezusa, werset 10, jest jednym z owoców. Miłość do innych wierzących jest kolejnym, werset 12 do 14. Również wielka radość, która pochodzi z kontynuowania ciepłej osobistej relacji z Jezusem, werset 11.

Chociaż powtarzający się nacisk w Jana 15 dotyczy odpowiedzi i posłuszeństwa uczniów jako strażników przymierza, nie pominięto boskiej suwerenności. Nacisk kładzie się na ludzką odpowiedzialność, bez wątpienia. Ale wersety 16 i 19 zawierają uwagę na suwerenność.

Ich przymierze, Pan Jezus, wybrał ich i ustanowił, aby przynosili owoc i aby ich owoc trwał. Dodał jeszcze jeden rezultat owocowania, którym była wysłuchana modlitwa. Mogę powiedzieć, że to, co prowadzi mnie do postrzegania Jana 15:16 jako przykładu nie tylko wybierania uczniów do służby, ale do rzeczywistego zbawienia, to werset 19.

Jeśli należycie do świata, świat będzie was kochał jak swoją własność, ale nie jesteście ze świata, ale Ja was wybrałem ze świata. Dlatego świat was nienawidzi. Jak pokazuje Don Carson w swojej książce *Divine Sovereignty and Human Responsibility*, intencją biblijnej perspektywy w Ewangelii Jana jest unikalne stwierdzenie w Piśmie Świętym, że Jezus jest autorem wybrania.

Wzajemne zamieszkiwanie Ojca i Syna oraz Syna i wierzących w Jana 17:20 do 26. To jest nasz kolejny temat i dobrze będzie, jeśli omówimy go w naszym następnym wykładzie. Dziękuję.

To jest dr Robert Peterson i jego nauczanie o Duchu Świętym i zjednoczeniu z Chrystusem. To jest sesja 10, Fundamenty zjednoczenia z Chrystusem, Ewangelia Jana, Jana 14 i 15.